

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2010 r.

w sprawie nagród i zapomóg dla funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 205 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 i Nr 182, poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, sposoby ustalania i warunki zwiększania jego wysokości dla poszczególnych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, tryb postępowania oraz właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród rocznych, uznaniowych i zapomóg.

§ 2. 1. Wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi, zwanego dalej „funduszem”, dla funkcjonariuszy tworzonego w ramach środków na uposażenia funkcjonariuszy, wynosi 9,5 % planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, ujętych w części 37 budżetu państwa, pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości.

2. Fundusz tworzy się w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej posiadających status jednostek budżetowych.

3. Wysokość funduszu może być podwyższana przez Ministra Sprawiedliwości w ramach łącznej sumy środków na uposażenia zasadnicze funkcjonariuszy wraz z dodatkami o charakterze stałym.

§ 3. 1. Przełożonym właściwym do przyznania nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg jest:

- 1) kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz na stałe pełni służbę,

2) przełożony określony w art. 63 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej, w przypadku funkcjonariuszy zajmujących wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej, - zwany dalej „przełożonym”.

2. Nagrody uznaniowe może przyznać także:

- 1) Dyrektor Generalny - wszystkim funkcjonariuszom;
- 2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej - funkcjonariuszom pełniącym służbę w podległych mu jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej;
- 3) dyrektor okręgowy Służby Więziennej, komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, dyrektor zakładu karnego albo dyrektor aresztu śledczego:
 - a) funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w tej jednostce,
 - b) funkcjonariuszowi pozostającemu bez przydziału służbowego w tej jednostce.

3. Nagrody uznaniowe przyznaje przełożony z własnej inicjatywy bądź na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

§ 4. Zapomogi przyznaje przełożony z własnej inicjatywy, na pisemny wniosek w sprawie przyznania zapomogi, zwany dalej „wnioskiem”, zainteresowanego funkcjonariusza, a w uzasadnionych przypadkach, także na wniosek:

- 1) bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza;
- 2) osoby wyznaczonej do załatwiania spraw kadrowych lub socjalnych w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej;
- 3) organizacji związku zawodowego funkcjonariuszy.

§ 5. 1. Wniosek składa się do komórki kadrowej lub osoby wyznaczonej do załatwiania spraw kadrowych lub socjalnych w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

2. Funkcjonariusz może zostać zobowiązany do udokumentowania okoliczności mających wpływ na sytuację osobistą oraz materialną jego i rodziny, a w szczególności do:

- 1) potwierdzenia wysokości innych dochodów funkcjonariusza, współmałżonka i członków jego rodziny;
- 2) przedłożenia innych dokumentów uzasadniających przyznanie zapomogi, w szczególności zaświadczeń właściwych organów pomocy społecznej, dokumentacji medycznej, rachunków i faktur.

3. Wniosek jest rozpatrywany przez przełożonego.

§ 6. Nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi wypłaca niezwłocznie jednostka organizacyjna Służby Więziennej właściwa w sprawach wypłaty uposażenia funkcjonariusza.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2000 r. w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 98, poz. 1065) oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg (Dz. U. Nr 15, poz. 145), które tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 i Nr 182, poz. 1228).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 205 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

Potrzeba i cel wydania aktu wynika z konieczności zastąpienia dotychczas obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2000 r. w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 98, poz. 1065) oraz w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg (Dz.U. Nr 15, poz. 145), które na podstawie art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523 i Nr 182, poz. 1228), zostały zachowane w mocy do czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Dotychczasowy zakres regulacji ujęty w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg (Dz.U. Nr 15, poz. 145) został określony w art. 196 – 202 ustawy o Służbie Więziennej (w zakresie nagród rocznych), oraz w art. 203 i 204 tej ustawy (w zakresie nagród uznaniowych i zapomóg). W projekcie wysokość tworzonego w ramach środków na uposażenia funkcjonariuszy funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi pozostawiono na tym samym poziomie. Wzorem innych służb mundurowych w projekcie rozporządzenia przewiduje się możliwość podwyższania wysokości funduszu w ramach łącznej sumy środków na uposażenia zasadnicze funkcjonariuszy Służby Więziennej wraz z dodatkami o charakterze stałym.

Zastąpienie dotychczas obowiązujących rozporządzeń ma na celu uniknięcie luki w prawie oraz zagwarantowanie praw funkcjonariuszy wynikających z art. 205 ustawy o Służbie Więziennej w zakresie określenia funduszu na nagrody i zapomogi oraz w zakresie właściwości przełożonych i trybu przyznawania nagród i zapomóg.

W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, a stanem prawnym wynikającym z ustawy o Służbie Więziennej i niniejszego rozporządzenia, wprowadzono następujące zmiany:

- 1) w upoważnieniu poszerzono zakres podlegający regulacji oraz wskazane zostały wytyczne dotyczące treści aktu;
- 2) wysokość funduszu na nagrody roczne, uznaniowe i zapomogi może być podwyższana przez Ministra Sprawiedliwości o niewykorzystane środki na uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym i nagrody roczne, a więc w ramach posiadanych środków na uposażenia ogółem, które obejmują uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym oraz nagrody roczne;
- 3) zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu (Dz.U. Nr 116, poz. 784), dysponentem środków budżetu państwa jest zarówno dysponent części budżetowej, jak i każdy z kierowników podległych mu jednostek budżetowych. Fundusz jest tworzony we wszystkich jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, a jego

wysokość, zgodnie z podległością służbową tych jednostek, wynikającą z art. 11 i 12 ustawy o Służbie Więziennej ustala odpowiednio Dyrektor Generalny Służby Więziennej i dyrektor okręgowy Służby Więziennej, co pozwala wyższemu przełożonemu przesuwając te środki, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania tymi środkami;

- 4) określono również właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród i zapomóg. Przełożonym właściwym do przyznawania nagród rocznych, uznaniowych i zapomóg jest, co do zasady, kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, oraz wyższy przełożony w stosunku do funkcjonariuszy zajmujących wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej (art. 63 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej);
- 5) w zakresie przyznawania nagród uznaniowych, niezależnie od właściwości kierownika jednostki i właściwości wyższego przełożonego w stosunku do funkcjonariuszy zajmujących wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej, nagrody uznaniowe może przyznać także odpowiednio Dyrektor Generalny Służby Więziennej, dyrektor okręgowy Służby Więziennej, komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej. Zgodnie z art. 203 ustawy o Służbie Więziennej, nagrody uznaniowe mogą być przyznane funkcjonariuszowi za sumienne wykonywanie zadań służbowych, wykonywanie zadań wymagających znacznego nakładu pracy, a także dokonanie czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza. Mając na uwadze hierarchiczną strukturę organizacyjną Służby Więziennej, prestiż przełożonego i sam charakter nagrody uznaniowej, zgodnie z projektem rozporządzenia nagrodę uznaniową może przyznać Dyrektor Generalny Służby Więziennej – wszystkim funkcjonariuszom, natomiast dyrektor okręgowy Służby Więziennej – funkcjonariuszom pełniącym służbę w podległych mu jednostkach organizacyjnych. Zgodnie z art. 10 ust. 2 i art. 12 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej, Dyrektor Generalny Służby Więziennej i dyrektor okręgowy Służby Więziennej, jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy w podległych im jednostkach organizacyjnych. Możliwość przyznawania nagród uznaniowych powinni mieć także wszyscy kierownicy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, w stosunku do funkcjonariuszy delegowanych do ich jednostki ze względu na potrzeby służby, w trybie art. 70 ustawy o Służbie Więziennej. Kierownik jednostki jest przełożonym funkcjonariusza delegowanego do podległej mu jednostki organizacyjnej, przez cały okres delegowania. Kierownik jednostki, w którego dyspozycji pozostaje funkcjonariusz w okresie delegowania powinien mieć możliwość przyznania nagrody uznaniowej, w wysokości uwzględniającej zaangażowanie funkcjonariusza na rzecz realizacji obowiązków w podległej mu jednostce. W innym przypadku, np. Dyrektor Generalny Służby Więziennej, który podjął decyzje o delegowaniu funkcjonariusza z aresztu śledczego lub zakładu karnego do Centralnego Zarządu Służby Więziennej musiałby wnioskować do dyrektora tej jednostki o przyznanie nagrody uznaniowej z tytułu służby pełnionej w innej jednostce organizacyjnej. Z podobnych względów nagrodę uznaniową powinien mieć możliwość przyznania dyrektor okręgowy Służby Więziennej, komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia

Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, dyrektor zakładu karnego albo dyrektor aresztu śledczego funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w tej jednostce albo funkcjonariuszowi pozostającemu bez przydziału służbowego w tej jednostce. Tryb przyznawania nagród uznaniowych jest analogiczny, jak w przypadkach przyznawania wyróżnienia w formie nagrody pieniężnej, w trybie art. 169 ustawy o Służbie Więziennej;

- 6) nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi wypłaca jednostka organizacyjna właściwa w sprawach wypłaty uposażenia funkcjonariusza. Określenie podmiotu dokonującego wypłaty, jako jednostki, w której funkcjonariusz stale pełni służbę z punktu widzenia prawa podatkowego ułatwia dokonywanie rozliczeń;
- 7) rozporządzenie precyzuje tryb postępowania w sprawie przyznawania zapomóg funkcjonariuszom Służby Więziennej. Uregulowania zawarte w projekcie ujednolicają sposób postępowania w zakresie przyznawania zapomóg, który oparty jest o wewnętrzne decyzje kierowników jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. Zapomogi przyznaje przełożony z własnej inicjatywy, na pisemny wniosek w sprawie przyznania zapomogi, zainteresowanego funkcjonariusza, a w uzasadnionych przypadkach, także na wniosek: bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza, osoby wyznaczonej do załatwiania spraw kadrowych lub socjalnych w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej lub organizacji związku zawodowego funkcjonariuszy. Wniosek w sprawie przyznania zapomogi składa się do komórki kadrowej lub osoby wyznaczonej do załatwiania spraw kadrowych lub socjalnych w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej. Funkcjonariusz może zostać zobowiązany do udokumentowania okoliczności mających wpływ na sytuację osobistą oraz materialną jego i rodziny, a w szczególności do:
 - a) potwierdzenia wysokości innych dochodów funkcjonariusza, współmałżonka i członków jego rodziny;
 - b) przedłożenia innych dokumentów uzasadniających przyznanie zapomogi, w szczególności zaświadczeń właściwych organów pomocy społecznej, dokumentacji medycznej, rachunków i faktur.

Powyższe zasady rozpatrywania wniosków w sprawie przyznania zapomóg oparte są o dotychczasową praktykę.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt został przesłany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu. Środki finansowe przeznaczone na fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, tworzonego w ramach środków na uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej, w wysokości 9,5% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, ujęte w części 37 budżetu państwa „Sprawiedliwość”, w rozumieniu art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.), zostały uwzględnione w budżecie państwa na rok 2011 r.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.